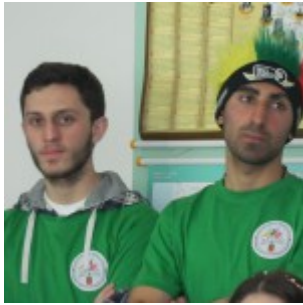

KOVO 11-OJI TBILISYJE: ISTORIJA NEPAMIRŠTAMA

Pasklidę po margą pasaulį, mes pirmiausiai galvojame apie mūsų lietuviybės puoselėjimą, išsaugojimą ir perdavimą kitoms kartoms, svarstome, kiek ji išlieka tikra, persiimdama kitų kultūrų ypatybėmis. Veltui dažnai pamirštame, kad mūsų lietuviškos kelionės po visus kontinentus, įvairiausias šalis lietuviybę skleidžia ne tik mūsų pačių aplinkoje, bet perduoda ją ir tiems, kurie svetingai lietuvius priėmę į savo tarpą.

Lietuvos edukologijos universiteto dėstytojas Vidas Kavaliauskas - vienas iš tų mūsų kultūros darbininkų, kuriems lietuviškos kultūros perdavimas kitataučiams yra ne mažiau svarbus. Ne pirmus metus jis tai daro Gruzijos technikos universitete įkurtame Lietuvių kalbos ir kultūros centre, kur [valstybės šventės](#) švenčiamos nuoširdžiai, nors Vidas ir garbūs kviestiniai svečiai paprastai būna vieninteliai lietuviai. Šį kartą apie sambūrį LKKC jubiliejinės Kovo 11-sios proga lietuviškai pasakoja gruzinė Lorena Šamatava, bet ir lietuvė dėka savo smalsumo Lietuvai ir mūsų kultūrai ir savo dėstytojo pastangų pasakoti apie mus pasauliui.

Vidas Kavaliauskas su savo gruzinais studentais švenčia jubiliejinę Kovo 11-ąją. 2015. GTU LKKC nuotrauka.

Kovo 11-oji yra viena svarbiausių naujausios Lietuvos istorijos datų. Šiais metais sukako 25 metai, kai Lietuva, pirmoji iš SSRS respublikų, paskelbė atkurianti Lietuvos Nepriklausomybę. Gruzinais studentai, studijuojantys Tbilisyje esančiame Gruzijos technikos universitete lietuvių kalbą ir kultūrą, tą dieną gausiai susirinko švęsti Lietuvos laisvės dienos. Centre svečiavosi ir Kobulečio miesto muziejaus direktorius ponas Rezo Takidze. Pasveikinęs visus su Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena, Lietuvių kalbos ir kultūros centro vadovas Lietuvos edukologijos universiteto profesorius Vidas Kavaliauskas išsamiai ir labai įdomiai pristatė svarbiausias nesenos istorijos realijas, lėmusias Lietuvos kelią į Nepriklausomybę. Mes su dideliu susidomėjimu susipažinome su Sąjūdžio veikla, su nuostabiu Baltijos keliu, sujungusiu 1989 m. rugpjūtį visas tris Baltijos šalis į vieną žmonių grandinę (ypač jaudino vaizdai, kuriuose matyti susikibę ir jauni, ir seni žmonės – su žvakėmis, su gėlėmis, demonstruojantys tautų savigarbą ir laisvės siekius), su LSSR komunistų partijos nevienareikšme pozicija, su 1990 m. rinkimų į LSSR Aukščiausiąją Tarybą rezultatais.

Kas gali būti lietuviu? 2015. GTU LKKC nuotrauka.

Ekrane buvo rodomos nuotraukos, skambėjo dainos, dokumentinių filmų atkarpos. Dainuojant "Bunda jau Baltija", mes visi pritarėme latviškai, lietuviškai ir estiškai Lietuva, Latvija, Estija. Labai patiko parodytos istorinės akimirkos, kaip susirinkusi Aukščiausioji Taryba iš pradžių pašalino iš dokumentų žodžius "tarybinė" ir "socialistinė", priėmė pataisymus dėl Aukščiausiosios Tarybos ir jos pirmininko pareigybių pavadinimų ir tik po to paskelbė balsavimą dėl Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo. Labai jaudinančios akimirkos, kai pirmininkui Vytautui Landsbergiui vadovaujant deputatai atsistodami garsiai išsakė savo poziciją – Už Nepriklausomybę, niekas nebalsavo prieš. Priėmę Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo Aktą, deputatai atsistoję sugiedojo Lietuvos himną, mes filmo metu taip pat atsistojome ir giedojome himną, pasijutome, lyg būtume tų svarbių iškilingų istorinių įvykių dalyviai. Paskui mes pradėjome filmuoti studentų gruzinų sveikinimus Nepriklausomybės atgavimo proga – sveikinome Lietuvą ir lietuvius.

Kovo 11-oji Tbilisyje. Dabar tai – jau istorija. 2015. GTU LKKC nuotrauka.

Tai buvo labai nuoširdu ir tikra. Sudėję sveikinimus į vieną vietą, [gavome puikų video klipą](#), kuriame gražiai pasireiškė gruzinų studentų meilė ir pagarba Lietuvai, Gruzijos ir Lietuvos draugystė. Kovo 11-osios šventė Lietuvių kalbos ir kultūros centre buvo labai prasminga ir jaudinanti, ji dar labiau suartino studentus ir paskatino motyvaciją mokytis lietuvių kalbos ir domėtis mums, gruzinams, labai draugiškos ir artimos šalies kultūra ir istorija.

Lorena Šamatava, Gruzijos technikos universitetas